Zpráva o extrémismu Ministerstva vnitra

- CZ24 News | 1. září 2020

ČESKO: V roce 2019 došlo oproti roku 2018 k poklesu počtu stíhaných a obžalovaných osob pro trestné činy spáchané z rasových, národnostních a jiných nenávistných pohnutek. Z těchto pohnutek nebyl v roce 2019 nikdo zavražděn.

Ministerstvo vnitra na svých stránkách zveřejnilo svoji každoroční Zprávu o projevech extremismu a předsudečné nenávisti na území České republiky v roce 2019. Zpráva byla projednána a vzata na vědomí vládou ČR dne 13. 7. 2020, současně s Vyhodnocením plnění Koncepce boje proti projevům extremismu a předsudečné nenávisti v roce 2019 a Koncepcí boje proti projevům extremismu a předsudečné nenávisti pro rok 2020. (Usnesení vlády č. 730/2020, z 10 přítomných členů vlády hlasovalo pro 10.) Co chápou, či mají chápat pod pojmem "extrémismus" vládní úředníci, je vysvětleno ZDE. Co se týče pojmu "předsudečná nenávist", vysvětluje ji následující citace ze strany 5 předmětné zprávy:

Zpráva vedle pojmu extremismus pracuje s označením projevy „předsudečné nenávisti". Reaguje tím na fakt, že vliv tradičních extremistických subjektů slábne a jejich rétoriku a aktivity postupně přebírají jiné subjekty, které nelze jednoznačně označit za extremistické.

Projevy předsudečné nenávisti označují jednání, které je motivováno nesnášenlivostí a společenskými předsudky vůči určité skupině obyvatel. Zpravidla se jedná o skupiny definované rasou, národností, etnicitou, náboženstvím, sexuální orientací, politickým nebo jiným smýšlením, sociálním původem apod. Nemusí se jednat o skutečnou příslušnost k určité skupině, ale i o příslušnost domnělou (např. je-li osoba mylně považována pro tmavší pleť za Roma, ale ve skutečnosti není Rom). Takové projevy nemusí nutně naplňovat skutkovou podstatu některého z trestných činů. Může se jednat o fyzické násilí, slovní útoky či užívání urážlivé symboliky. Projevy předsudečné nenávisti se liší od extremistických zejména tím, že nemusí být spojeny s některou z totalitních ideologií. Osoby, které se jich dopouštějí, nemusejí být nutně členové či příznivci extremistických hnutí. Rovněž u nich absentuje jasné volání po svržení systému pluralitní demokracie a jeho nahrazení systémem totalitním.
Rizika projevů předsudečné nenávisti jsou v řadě oblastí podobná s riziky, která představují extremisté. Níže jsou tato rizika popsána. Subjekty, které se jich dopouštějí:
• Neusilují o okamžité zničení demokratického systému, ale postupně ho oslabují.
• Nerespektují koncept základních lidských práv.
• Podněcují k nenávistným aktivitám další osoby.
• Šíří strach ve společnosti.
• Štěpí společnost, vyvolávají v ní antagonismy.
• Zlehčují osudy obětí totalitních režimů a obětí nenávistně motivované trestné činnosti.
• Při komunikaci s veřejností využívají dezinformace a konspirační teorie.
• Stávají se nástrojem vlivového působení zemí a skupin, která nerespektují principy pluralitní demokracie.

Záhadný únik z ministerstva vnitra

Celá věc by kolem naší redakce prošla bez většího rozruchu, kdyby ovšem o této zprávě už 4. července obsáhle nereferovala vybraná česká média. A protože se článek publikovaný ČTK (4. 7., 9:30, autor ČTK) a poté dalšími médii, např. iDnes, (4. 7., 11:19, autor ČTK, autor idnes.cz) a

Forum24, (4. 7., čas ani autor při zveřejnění neuveden) sice na tuto zprávu odvolával, ale její plný text nebyl nikde k dohledání, obrátil jsem se nejprve ministra vnitra Hamáčka na jeho twitterovém účtu, zda se jedná o nějakou novou komunikační strategii jeho ministerstva (bez reakce), a poté o vysvětlení na tiskový odbor ministerstva vnitra.

Hana Malá z tiskového odboru Ministerstva vnitra ČR mi na můj dotaz 7. července sdělila, že *"zpráva o projevech extremismu na území České republiky v roce 2019 bude po projednání vládou standardně zveřejněna na webových stránkách Ministerstva vnitra."*

To mě vyprovokovalo k dalšímu dotazu: *"Znamená to tedy, že ČTK a po ní některá média šíří neúplnou verzi zprávy, která nebyla schválena vládou? Je tato vládou neschválená verze určena pro veřejnost? Jedná se o standardní postup, nebo o únik informací?"* A protože odpověď nepřicházela, zeptal jsem se paní Malé telefonicky a ona mi na mé dotazy odpověděla, že zpráva do schválení vládou není veřejná, nebyla médiím poskytnuta oficiální cestou a že podle ní unikla do médií od někoho, kdo má přístup do neveřejné elektronické aplikace pro vládní dokumenty eKLEP.

Obrátil jsem se tedy s dotazem na ČTK a výsledkem mé komunikace s Janem Vavrušákem, šéfeditorem ČTK, byly tyto závěry:

- Článek "Vnitro: Šíření nenávisti přestalo být doménou tradiční pravice" vytvořila ČTK na základě neveřejné, leč neutajované zprávy Ministerstva vnitra.
- Zdroj úniku z ministerstva vnitra mi pan Vavrušák s poukazem na ústavní právo chránit své zdroje odmítl sdělit, z čehož (a též z vyjádření MV) se dá vyvodit, že ČTK zprávu nezískala oficiální cestou.
- Zpráva byla neveřejná, a to z toho důvodu, že ještě nebyla projednána vládou, v článku tato informace nebyla uvedena, protože ji podle vyjádření Jana Vavrušáka její autor či autoři nepovažovali za důležitou.
- Pan Vavrušák mi též sdělil, že ČTK za poskytnutí textu zprávy svému zdroji neposkytla žádnou protislužbu ani hmotné plnění.
- ČTK článek "Vnitro: Šíření nenávisti přestalo být doménou tradiční pravice" zveřejnila v Českých novinách 4. 7. a na komerční bázi poskytla klientům svého zpravodajského servisu, z nichž někteří (např. iDnes, Blesk.cz) uvedli ČTK jako spoluautory a jiní ji zveřejnili s uvedením autora (Novinky.cz, Seznam Zprávy). Zvláštní přístup zvolilo Forum24, jež ji na počátku zveřejnilo bez uvedení autorství a zdroje, tedy ČTK.

Ponechávám na zvídavých čtenářích, aby porovnali obsah článku od ČTK s plným zněním zprávy MV a posoudili, nakolik je výstižný, za sebe však mohu napsat, že příliš nechápu smysl úniku a následného zveřejnění článku o v tu chvíli vládou neschválené a veřejnosti nedostupné zprávě. Jediné, co mě v té souvislosti napadá, je spekulace, že jde o zvláštní způsob, jak zprávu vhodně "orámovat" a použít ve vnitropolitickém boji. Proti této spekulaci však stojí ta skutečnost, že samotné schválení a zveřejnění zprávy prošlo bez jakéhokoliv zájmu médií. A možná je to tak i dobře, jak se pokusím vysvětlit v následující analýze.

Forma zprávy

Zpráva má celkem 31 stran (28 stran po odečtení titulních stran a obsahu) a je členěna do 5 kapitol. Úvod a vymezení základních pojmů má 3 strany, vlastní zpráva necelých 9 stran, zbytek zabírá popis "soudních rozhodnutí a jiných zajímavých případů" (5 stran) a statistiky (11 stran). Zpráva obsahuje 1 graf a 10 neočíslovaných tabulek.

Formální úprava zprávy je lajdácká, tabulky mají nejednotný styl, jsou nepřehledné, špatně formátované a jsou rozděleny stránkováním, od strany 28 je použit jiný font písma. Ve zprávě není

uveden odkaz na zákonnou normu, podle níž bylo ministerstvu vnitra zadáno její zpracování vládou ČR, pouze odkaz na příslušné usnesení vlády ČR z loňského roku.

V úvodu zprávy jsou uvedeny instituce, které dodaly podkladové materiály. Jedná se o:

- Zpravodajské služby, konkrétně je zmíněna BIS;
- Policii ČR, konkrétně jsou zmíněna Krajská ředitelství Policie ČR a Národní centrála proti organizovanému zločinu;
- Ministerstvo spravedlnosti, konkrétně je zmíněna Probační a mediační služba ČR;
- Ministerstvo obrany;
- Nejvyšší státní zastupitelství.

Ve zprávě nejsou uvedeni její autoři ani člověk zodpovědný za její obsah. Jako zpracovatel zprávy je uvedeno ministerstvo vnitra, z čehož vyvozuji, že osobou zodpovědnou za výslednou podobu zprávy je ministr vnitra Jan Hamáček.

Obsah zprávy

Při analýze obsahu zprávy jsem použil metodu "čtení odzadu", tedy nejprve jsem vyhodnotil přiložené statistiky, poté soudní rozhodnutí a nakonec jsem zkoumal, nakolik je "jádro zprávy" v souladu s uvedenými statistikami a soudní praxí.

Co vyplývá z přiložených statistik

- V roce 2019 bylo podle probačního rejstříku v ČR spácháno 54 trestných činů s extrémistickým podtextem, což jsou 2 promile z více než 25 tisíc v tomto roce spáchaných trestných činů. Meziročně zůstává podíl případů s extremistickým podtextem od roku 2015 na stejné úrovni. (str. 31 zprávy)
- V roce 2019 došlo oproti roku 2018 k poklesu počtu stíhaných a obžalovaných osob pro trestné činy spáchané z rasových, národnostních a jiných nenávistných pohnutek. Z těchto pohnutek nebyl v roce 2019 nikdo zavražděn. (str. 30)
- Obžalováno pro tyto trestné činy (včetně podaných návrhů na potrestání) bylo v roce 2019 celkem 144 osob, tedy o 15 méně než v roce 2018. (str. 29)
- Podíl stíhaných osob (+ zkrácené přípravné řízení) za trestné činy spáchané z rasové, národnostní a jiné nenávistné pohnutky k celkovému počtu stíhaných osob (+ zkrácené přípravné řízení) činil 0,203 %. (str. 28)
- Za trestné činy s extrémistickým podtextem bylo v ČR v roce 2019 odsouzeno 49 osob, z nichž 3 osobám byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, 36 osobám podmíněný trest odnětí svobody a 1 osobě trest obecně prospěšných prací. Tento počet představuje pouze 0,088 % z celkového počtu pravomocně odsouzených v tomto roce. (str. 26 až 28)
- Policie ČR v roce 2019 evidovala 170 a objasnila 96 trestných činů s nenávistným podtextem a v této souvislosti stíhala a vyšetřovala 122 osob. Počet evidovaných trestných činů s nenávistným podtextem oproti roku 2018 klesl o 9. Podíl tzv. nenávistných trestných činů na celkové kriminalitě byl 0,09 %. (str. 23)

Významná soudní rozhodnutí a jiné zajímavé případy

V této části jsou popsána 3 soudní rozhodnutí a 10 "významných či typických případů" ze soudní praxe.

Prvním judikátem bylo rozhodnutí Ústavního soudu, který v podstatě rozhodl, že každý, kdo se bude cítit jako poškozený "trestným činem z nenávisti", má právo se jako takový soudu zúčastnit. Druhým

zmíněným soudním rozhodnutím bylo usnesení Nejvyššího soudu, že přečin "podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod" je dokonán již projevem, jehož obsahem je podněcování. Třetím judikátem bylo usnesení Nejvyššího soudu, kterým potvrdil rozhodnutí nižších instancí u odsouzeného za popírání holokaustu.

Pro zprávu je typické, že nebyly uvedeny podle mého názoru mnohem významnější judikáty. Tím prvním je kauza Hotel Brioni, v níž dal Ústavní soud za pravdu hoteliérovi, jenž podmiňoval ubytování hostů z Ruské federace podpisem deklarace odsuzující ruskou anexi Krymu. Druhým je mediálně známá kauza vydavatele knihy Základy tauhídu, v níž Nejvyšší soud zamítl dovolání státního zástupce proti osvobozujícímu rozsudku. Třetím je též mediálně známá kauza vydání knihy Adolf Hitler Projevy, v němž Nejvyšší soud odmítl dovolání nejvyššího státního zástupce proti zprošťujícím rozsudkům vydavatelů této knihy.

Co se týče "významných a typických případů" ze soudní praxe, drtivá většina uvedených případů se týkala přečinů spáchaných nějakým urážlivým či k násilí vyzývajícím výrokem na sociálních sítích, za něž soudy udělovaly podmínečné tresty, podmínečné zastavení trestního řízení, či peněžitou pokutu. Pokud by Vás však zajímalo, který případ či případy byly tak závažné, že za ně soud udělil nepodmíněné tresty odnětí svobody, tak si o nich v této kapitole zprávy nepřečtete.

"Jádro" zprávy

Jádro zprávy nelogicky začíná přibližně jednostránkovým "shrnutím", možná autoři ze soucitu se čtenáři předpokládali, že po jeho přečtení už nikdo nebude chtít ztrácet čas čtením dalšího obsahu. Celý text začíná tučně vytištěným "jádrem jádra", cituji:

Šíření nenávisti přestalo být doménou pouze tradičních extremistů. Velice účinně je doplnily populistické xenofobní skupiny, dezinformační média, méně výrazně pak domobranecké subjekty. Bylo možné sledovat další polarizaci společnosti a další vyostřování animozit. Zejména ve virtuálním prostředí docházelo k nárůstu agresivity a vulgarity nenávistných sdělení. Terčem útoků a výhrůžek je stále širší spektrum společenských skupin. Tento trend reflektovaly i orgány činné v trestním řízení. Jsou registrována společenství, jejichž členové naprosto důvěřují dezinformačním médiím a odmítají jakékoli jiné informace. Tento stav nahrává možné radikalizaci jednotlivců i skupin. Zkušenosti z jiných evropských zemí ukazují, že je bezpodmínečně nutné, aby nejen orgány činné v trestním řízení věnovaly šíření nenávisti zvýšenou pozornost. Existují důvodné obavy z přerůstání nepřátelství na internetu ve fyzické násilí. Zároveň jsou stále častěji registrovány vzkazy určitých společenských skupin, že se jejich členové některými projevy nenávisti cítí intenzivně ohroženi. Šíření nenávisti k jiným společenským skupinám přesně zapadá do scénářů vlivových operací jiných zemí namířených proti České republice.

Můj osobní dojem je, že ono "shrnutí" souvisí s celým dalším obsahem zprávy jen velmi volně, a pokusím se ve svém vlastním závěru vysvětlit proč. Dále je obsah, opět bez jakékoliv logiky, členěn do těchto kapitol:

- Pravicoví extrémisté (cca 1 strana)
- Projevy předsudečné nenávisti (necelé 2 strany)
- Paramilitární a domobranecké skupiny (2/3 strany)
- Anarchistická scéna (2/3 strany)
- Dogmatičtí komunisté (1/2 strany)
- Média šířící nenávistné předsudky (necelá 1 strana)
- Nábožensky motivovaný extremismus (1 strana)
- Další relevantní události související s extremismem a terorismem (1 strana)

Které subjekty byly ve zprávě zmíněny a v jakém kontextu?

- **Národní a sociální fronta** pořádá setkání a koncerty “white power” kapel. Pomalovala pomníky rudoarmějců.
- **Neonacistický web White Media**, který dlouhodobě vedl databázi ideologických nepřátel, byl znepřístupněn americkou hostingovou společností.
- **Dělnická strana sociální spravedlnosti** ztratila po odchodu několika neonacistických aktivistů na svém významu a neuspěla ve volbách do Evropského parlamentu. Tomáš Vandas, její předseda, uspořádal “vlastenecké setkání” v Příčovech, které hostilo protiislámské aktivisty, zástupce domobran či novináře z dezinformačních médií. **Dělnická mládež**, mládežnická organizace této strany, se pokusila zaujmout svými hlídkami.
- **Národní demokracie**, které se podle zprávy MV příliš nedařilo a neuspěla ani ve volbách do Evropského parlamentu.
- **Jaromír Balda** byl pravomocně odsouzen za teroristický čin a vyhrožování teroristickým trestným činem, který spáchal v roce 2017, kdy ve dvou případech pokácel stromy na železniční trať ve středních Čechách s cílem vykolejit vlak.
- Hnutí **Svoboda a přímá demokracie** čelilo vnitřním neshodám, rozpustilo svoji severomoravskou organizaci a mělo roztržku s konspiračním webem **Aeronet**. Dříve zmiňovaný **Jaromír Balda** byl ve zprávě uveden jako příznivec SPD.
- **Mostečané Mostu**, volební sdružení před komunálními volbami, nebylo odsouzeno Ústavním soudem za kontroverzní kampaň, ÚS ve svém nálezu označil jeho působení na nejnižší pudy voličů z morálního i společenského hlediska za zavrženíhodné.
- **Československí vojáci v záloze za mír**, **Národní domobrana** a **Zemská domobrana** dlouhodobě vyjadřují podporu Ruské federaci, zejména pak v rámci sporů s Ukrajinou. Někteří jejich členové jsou zastánci a šiřiteli různých konspiračních teorií. Zemská domobrana ukončila činnost.
- **Antifašistická akce** ukončila činnost. **Anarchistická federace**, **Kolektiv 115**, či **Anarchist Black Cross** spíše stagnovaly a nedokázaly vystoupit z prostředí své subkultury.
- **Squatterské hnutí** bylo významně zasaženo vyklizením **Autonomního sociálního centra Klinika** a následným vymáháním škod ze strany exekutora.
- Pět aktivistů v kauze **Fénix II** čelilo obžalobě z trestného činu založení, podpora a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka, **Lukáš Borl** pak ještě obžalobě z trestných činů poškození cizí věci, vydírání a padělání a pozměnění veřejné listiny.
- Aktivistka **Markéta Juřicová** dostala od obvodního soudu v Karviné dvouměsíční podmíněný trest s roční zkušební dobou za transparent s nápisem „Fuck gender. Take the molotov, burn the police“ nesený v průvodu Prague Pride v roce 2018.
- **KSČM**, jejíž někteří řadoví členové se ztotožňují s názory dogmatických komunistů. Někteří publikující jedinci svým přístupem mohli podporovat vlivové akce Ruské federace.
- **Our Media**, vydavatel **Parlamentních listů** nepravomocně prohrál spor s webem Forum 24, který je v prosinci 2018 označil za “ruskou žumpu”.
- **Dominik Kobulnický**, slovenský konvertita k islámu, byl odsouzen na 6 a půl roku vězení za podporu Islámského státu a Kavkazského emirátu.

- **Sámer Shehadeh**, jeho bratr Omar a Omarova žena Fátima (dříve Kristýna) Hudková, kteří byli v mediálně známém případu obvinění a obžalování z účasti na teroristické skupině a financování terorismu. Konkrétně se jednalo o islamistickou skupinu Džabhat Fatah aš-Šám (Fronta dobytí Sýrie).
- **Vladimír Sáňka**, který byl definitivně zproštěn obžaloby z trestného činu založení, podpora a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka, jehož se měl dopustit překladem, vydáním a distribucí knihy Bilala Philipse Základy tauhídu.
- **Jan Silovský**, který se v roce 2016 chtěl připojit k Islámskému státu a jemuž zamítli žádost o podmíněné propuštění z trestu.
- **Leonid Kušnarenko**, předseda Muslimské obce v Praze, jemuž Ústředí muslimských obcí zrušilo členství kvůli kontroverzním výrokům o nutnosti ozbrojování v reakci na teroristický útok proti muslimům na Novém Zélandu.
- **Mohamed Abbás**, předseda Muslimské unie, který se v jedné internetové televizi prezentoval kontroverzními výroky na adresu žen či homosexuálů a vyvolal tím velmi vyhrocené reakce.
- **Erik Eštu**, příslušník Armády ČR byl obžalován z trestného činu teroristický útok, kterého se měl dopustit svým působením v Republikánské gardě Doněcké lidové republiky. Krajský soud v Pardubicích změnil právní kvalifikaci na účast na organizované zločinecké skupině a odsoudil ho k tříletému trestu odnětí svobody s odkladem na čtyři roky a ztrátě vojenské hodnosti.
- **Noční vlci**, motocyklový klub, který uskutečnil v květnu svou tradiční jízdu mezi Moskvou a Berlínem, jejíž trasa vedla i přes ČR. K těmto motorkářům, jejichž činnost je předmětem zájmu bezpečnostních složek nejen evropských zemí, chovají podle zprávy MV sympatie někteří aktivisté z řad extrémní pravice, dogmatických komunistů, alternativní mediální scény a domobraneckých uskupení.

Závěry

1. **Zpráva o projevech extremismu a předsudečné nenávisti na území České republiky v roce 2019 je extrémně nepřehledná.** Zpráva je také navíc lajdácky formálně zpracovaná. Celé to na mě činí dojmem, že její autoři vystupovali v roli snaživých žáků, kteří se pokoušejí napsat slohovou práci na učitelem zadané téma tak, aby se trefili do jeho názorů. Zpráva evidentně neprošla žádnou vnitřní oponenturou. Byla zřejmě úmyslně strukturována tak, aby ji nikdo nedočetl do konce. Zajímalo by mě, jestli ji některý z těch deseti ministrů, který pro ni a k ní připojené dokumenty hlasoval, vůbec četl.
2. **Zpráva o projevech extremismu a předsudečné nenávisti na území České republiky v roce 2019 je extrémně nekonzistentní.** Při komunikaci s ministerstvy vnitra a spravedlnosti jsem zjistil a na webu Česká justice si i potvrdil, že po více než 30 letech od pádu minulého režimu neexistuje žádná centrální evidence trestných činů. Bez této evidence zachycující vývoj jednotlivých trestních případů a jednotné metodiky posuzování a klasifikace trestných činů a přestupků je pak velmi obtížné zpracovat relevantní zprávu nejen o extrémismu, ale i o jakémkoli typu kriminality. Jak může vláda kvalitně rozhodovat na základě takto nekvalitních podkladů?
3. **Závěry Zprávy o projevech extremismu a předsudečné nenávisti na území České republiky v roce 2019 jsou v extrémním rozporu s v této zprávě uvedenou judikaturou a statistikami.** Ve zprávě chybí či jsou potlačena důležitá fakta, naopak obsahuje spoustu nepotřebného balastu. Nebýt přestupků v podobě "nenávistných příspěvků" různých pošuků na sociálních sítích, není ve zprávě v podstatě o čem psát. Podle mého názoru by jediným správným závěrem bylo, že **vzhledem k bagatelnímu dopadu a společenské škodlivosti**

extrémismu v ČR navrhujeme vládě přesunout finanční a lidské kapacity zabývající se tímto tématem na boj s korupcí, hospodářskou kriminalitou, organizovaným zločinem a násilnou trestnou činností.

4. **Zpráva o projevech extremismu a předsudečné nenávisti na území České republiky v roce 2019 je extrémně zpolitizovaná.** Jsou v ní jako "extrémistické" uvedeny legální subjekty (média, spolky, politické strany a hnutí), dokonce parlamentní politické strany (SPD a KSČM), aniž by v ní byly uvedeny konkrétní důkazy o extrémistické činnosti těchto subjektů a následoval návrh na jejich zákaz s odkazem na příslušné zákonné normy.
5. **Prvním konkrétním příkladem extrémní nekorektnosti zprávy jsou domobranecké spolky**, které zpráva zmiňuje. Dotazem na vedení těchto spolků jsem zjistil, že žádný z členů těchto spolků nebyl v roce 2019 stíhán, natož souzen za trestné činy či přestupky extrémistického charakteru.
6. **Druhým vybraným postiženým je SPD**, kde jediným konkrétním příkladem extrémismu je, že jejich příznivec Jaromír Balda byl v roce 2019 pravomocně odsouzen za teroristický čin a vyhrožování teroristickým trestným činem, který spáchal v roce 2017, kdy ve dvou případech pokácel stromy na železniční trať ve středních Čechách s cílem vykolejit vlak. V situaci, kdy vysoce postavení členové "demokratických" stran odcházejí s osvobozujícími rozsudky poté, co vyhrožovali oprátkou svým politickým oponentům, dokonce vrcholným ústavním činitelům, či zabitím svým známým-podnikatelům, je to opravdu úsměvné.
7. **Třetím konkrétním případem je kauza Fénix II**, což je pokračování známé policejní provokace Fénix a z celého čiší snaha pomstít se jejím účastníkům za neúspěšný průběh a konec této první akce. Zařazení kauzy Fénix II do této zprávy považuji za vyložené chucpe.
8. **Posledním příkladem jsou "dezinformační média"**, jež jsou ve zprávě zmiňovaná sedmkrát, aniž by se s nimi pojil jediný trestný čin či přestupek. Extrémismem tedy podle autorů zprávy například je, že tato média informovala o "vlasteneckém setkání" v Příčovech, kritizovala odstranění Koněvova pomníku, či poskytla prostor představitelům domobraneckých spolků. Zdá se, že už opět máme na ministerstvu vnitra úředníky, kteří by rádi určovali, o čem média smějí, či nesmějí informovat, a kriminalizovali odlišný názor.

Stanislav Blaha